

[Pürschel.]

Udvikling af denne Regel, som findes her i Ændringsforslaget.

Jeg skal dernæst gøre nogle Bemærkninger om Ændringsforslag Nr. 24, der giver Regler for de Tilfælde, hvor der er Tale om Sammenstød af Lovovertrædelser, som ikke paadømmes samtidig. Hovedsynspunktet er her dette, at Tiltalte ikke som Følge af, at Overtrædelse kommer til Paadømmelse paa forskellig Tid, skal stilles daarligere, end om Forbrydelse var paadømt samtidig. Der foreslaas et nyt Stykke 3, der omhandler det Tilfælde, at den paagældende allerede er dømt til Arbejdshus eller Sikkerhedsforvaring, og saa opklares det, at han ogsaa har begaaet en anden Forbrydelse; Domstolen maa saa se at klare sig, om den, hvis Tilfældene var kommet til Paadømmelse samtidig, vilde have givet Fængsel eller Arbejdshus, henholdsvis Sikkerhedsforvaring. Hvis det sidste var Tilfældet, sker der altsaa ingenting, saa bliver han siddende i Arbejdshus eller Sikkerhedsforvaring, men mener man, at der bør anvendes Fængselsstraf, skal det i Dommen bestemmes, at en forholdsvis Afkortning skal finde Sted. I Stykke 4 gives Regel for det Tilfælde, at den paagældende er idømt Fængsel, og at man nu vil gaa over til Arbejdshus eller Sikkerhedsforvaring, og der bestemmes saa, at den Tid, han har siddet i Fængsel, kommer til Afkortning i de Frister — baade Mindstefristen og Størstefristen —, som er fastsat for Arbejdshus og Sikkerhedsforvaring, altsaa henholdsvis for Arbejdshus 1 og 5 Aar og for Sikkerhedsforvaring 4 og 20 Aar.

Rent logisk er der jo endnu to Muligheder til Stede. For det første, at man kunde ønske at idømme en Person, der sidder i Sikkerhedsforvaring, Arbejdshus, men den kan man se bort fra, for naar en Mand er i Sikkerhedsforvaring, er han altid en farlig Person og maa altsaa ikke komme i Arbejdshus. Den anden Mulighed, som man maaske vanskeligere kan se bort fra, er den, at man ønsker at faa en, der sidder i Arbejdshus, over i Sikkerhedsforvaring, men jeg tror, at kriminalistisk erfarne Personer vil sige, at det meget vanskeligt kan tænkes, at en Person, som er af den Type, at han egner sig til Arbejdshus, skulde gøre sig skyldig i Forbrydelser, som vilde kvalificere ham til Indsættelse i Sikkerhedsforvaring; der er nemlig en ret betydelig sjælelig Forskel paa de to Forbrydergrupper. Det er vist derfor ikke paakrævet at give nogen Lovregel for dette Tilfælde.

Hvad de øvrige Ændringsforslag angaar, er der Grund til at nævne, at en Række af

dem er foreslaaet af det lille Udvalg, der er nedsat af Justitsministeriet til Behandling af Retsplejeloven og særlig den kriminelle Del af Loven. Dette Udvalg har ønsket en Række Ændringer, som for en overfladisk Betragtning kan synes at være meget ubetydelige Smaating, men som man lægger megen Vægt paa, navnlig fordi man mener, de vil have Betydning for Spørgsmaalstillelsen ved Nævningeting. De Ændringsforslag, der falder ind herunder, er Ændringsforslagene Nr. 26, 28, 29, 30, 31 og 32.

Om Ændringsforslag Nr. 27 skal jeg blot bemærke, at det stryger § 101 af den Gruppe Paragraffer, hvor man paalægger en Anmeldelsespligt. Grunden hertil er den, at § 101 tidligere havde et Indhold af en anden Karakter end det, der nu er tilbage; nu drejer § 101 sig kun om det Tilfælde, at en dansk Undersaat bærer Vaaben mod den danske Stat, og derfor er der ingen Grund til at paalægge Anmeldelsespligt for dem, der kommer til Kundskab herom. Men tidligere stod der i Paragraffen andre Forhold, der var af større samfundsmæssig Betydning, hvor det var naturligt at have Anmeldelsespligt. Endelig skal jeg med Hensyn til Nr. 33 bemærke, at det, som sker ved dette Ændringsforslag, er, at man vender tilbage til den tidligere Strafferamme for de Forhold, som omhandles i § 291, 2det Stykke. 1ste Stykke handler om Brugstyveri, for hvilket Strafferammen er sat meget højt op, efterhaanden fra ½ Aar til 2 Aar, af Hensyn til Automobiltyverierne, medens det Forhold, der omhandles i Paragraffens 2det Stykke, er af betydelig mildere Karakter og derfor ikke tiltrænger saa streng Straf.

Hermed skal jeg anbefale Ændringsforslagene til Vedtagelse.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Ændringsforslagene Nr. 1—33 til Forslag til borgerlig Straffelov
vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslagene Nr. 1—3 til Forslag til Lov om Ikrafttræden af borgerlig Straffelov m. m.

vedtoges uden Afstemning.

Derefter sattes Lovforslagene til Behandling.

Ordføreren (Pürschel): Jeg er fra flere Sider i Udvalget blevet anmodet om, inden Lovforslaget forlader Folketinget,